

I M P U L S Y

2. roč./2

pro chvílky s Pánem

Římanům 1,8-14

PO

Nemohu však zamlčet, jak jsem za vás vděčný Bohu, vždyť o vás a vaší víře se všude s uznáním hovoří.

Římanům 1,8

Impuls

Pavel se s křesťany v Římě nikdy osobně nesetkal. Ale o tom, jak věrně žijí s Bohem a vyprávějí o něm jiným, slyšel mnoho.

Co se asi vypráví o tobě a o tvé víře? Vědí lidé ve tvém okolí, že patříš k Bohu? Budí to v nich zvědavost na Boha a na víru?

ÚT

Bůh dobře ví, jak na vás nepřetržitě myslím...

Římanům 1,9

Impuls

Pavel na křesťany v Římě myslí a modlí se za ně, ačkoli je osobně vůbec nezná. Jako Boží děti patříme do jedné velké rodiny a k sobě navzájem - všichni křesťané ve vaší obci, v celé České republice, na celé zeměkouli.

Raduj se, že patříš k téhle obrovské rodině.

Přemýšlej

Kdo z té velké Boží rodiny by mohl potřebovat tvoji modlitební podporu nebo praktickou pomoc?

Modli se

Přečti si

Přemýšlej

Napiš si

Modli se

Jednej

ST

...a neustále ho prosím, aby mi někdy dopřál přijít k vám, bude-li chtít.

Římanům 1,10

Impuls

Pavel touží po tom, setkat se s bratřími a sestrami z Boží rodiny v Římě a prožít s nimi společné chválení Boha a vzájemné povzbuzení.

Víš, kdo ve vaší škole nebo na pracovišti také patří k velké Boží rodině? Zkus to zjistit, a pak si spolu popovídejte o svých zkušenostech s Bohem.

ČT

Rád bych vás osobně viděl a rozdělil se s vámi o povzbuzení a potěšení ze společné víry.

Římanům 1,11-12

Impuls

Co zvláštního jsi ty v poslední době s Bohem prožil(a) - jeho pomoc nebo vyslyšení modlitby?

Vyprávěj o tom dnes někomu, kdo se z toho s tebou bude radovat.

PÁ

Tak jako v jiných zemích i u vás chci pomáhat v šíření Kristova radostného poselství.

Římanům 1,13b

Impuls

Pavel by křesťanům v Římě rád pomohl vyprávět o Kristu dalším lidem v jejich okolí. „Bůh tě má rád a chce s tebou navázat osobní vztah“ - to je ta nejlepší zpráva na světě!

Komu bys ji mohl(a) dnes sdělit ty?

SO

Cítím totiž svůj dluh nejen vůči Řekům a vzdělancům,
ale i vůči prostým lidem z jiných národů.

Římanům 1,14

Impuls

Už jsi měl(a) někdy nějaký dluh? Možná sis od někoho vypůjčil(a) peníze, knihu nebo něco jiného. Pak asi znáš ten vnitřní neklid, který zmizí teprve tehdy, když vypůjčenou věc zase vrátíš.

Podobný pocit má Pavel vůči lidem, kteří ještě nikdy neslyšeli evangelium.

Přemýšlej

Jak to vypadá s tebou? Už sis na to docela zvykl(a), že lidé okolo tebe Boha neznají? - Je to hrozná myšlenka, že všichni ti lidé jsou bez Ježíše ztraceni...

NE

Příběh ze života

Římanům 1,8-14

„Tady zahni doprava, a měli bychom vjíždět do vesnice,“ naviguje maminka.

„Jenže žádná tady není,“ tváří se zoufale tatínek „a přes tu mlhu nevidím skoro nic. Myslím, že jsme se úplně ztratili.“

„Ztratili?“ ptají se ustrašeně Jirka s Evou. „Tak zavoláme tetě Jitce, a ona nám řekne, jak se k ní dostaneme,“ navrhuje Eva.

„Jenže tady nemáme žádný signál. Jsme v nějakém údolí,“ odpoví tatínek.

„Tak co teď?“ přemýšlí nahlas maminka. „Je už skoro půlnoc, přece nebudeme spát v autě? Je už pěkná zima...“

„Třeba tady bydlí nějakí křesťané a mohli by nás u sebe nechat přespat...“ napadá Jirku.

„Tak se pomodlíme, aby nám Bůh pomohl,“ navrhne tatínek a prosí Boha o pomoc.

„Zkusíme jet ještě kousek dál a uvidíme,“ navrhne tatínek a nastartuje. Po chvíli se ocitnou v neznámé vesnici. Úplně na konci vesnice stojí velký dům na kterém je kříž a nad ním citát z Bible.

„Tady určitě budou nějakí křesťané,“ zaraduje se tatínek.

„Jenže už je hrozně pozdě, copak je můžeme jen tak vzbudit a chtít u nich přespat?“ strachuje se maminka.

„Obávám se, že nám nic jiného nezbyvá, pokud nechceme spát v autě,“ zažertuje tatínek a zazvoní na zvonek.

Modli se

Přečti si

Přemýšlej

Napiš si

Modli se

Jednej

„Po chvíli se otevrou dveře a v nich se objeví pán v županu. „Co potřebujete?“ ptá se laskavě.

„Moc se omlouvám, že vás budíme, ale my jsme tady s manželkou a dětmi úplně zabloudili,“ vysvětluje tatínek.

„Jedeme na návštěvu k tetě Jitce!“ přidá se malá Eva, „ale v té mlze vůbec nevíme, kde jsme.“

„Tak pojed'te dál, určitě je vám zima.“

Za chvíli už všichni sedí u teplého čaje.

„Vy chcete k tetě Jitce? A není to náhodou teta Jitka Vostrá?“

„Vy ji znáte?“ ptá se překvapeně maminka. „To víte, my křesťané se tady v okolí známe, i když třeba nejsme ze stejné církve,“ pousměje se. „Zrovna včera tady byla a říkala, že přijedete. To jste ale docela dost zabloudili, je to za kopcem, ale teď už může být silnice namrzlá a navíc ta mlha... Myslím, že bude bezpečnější, když tady přespíte a ráno můžete za tetou vyrazit.“

„Jé, to by bylo prima,“ rozzáří se maminka. „Vy jste tak hodný!“

„Křesťané jsou jedna rodina a mají si vzájemně pomáhat,“ usměje se hostitel.

Ještě před spaním se všichni společně modlí: „Pane, moc ti děkujeme, že jsme všichni tvoje Boží děti a jsme jedna velká rodina!“

Pro bystré hlavy

Jako Boží děti patříme do jedné velké rodiny, i když nejsme všichni „pokrevně“ příbuzní. Někteří z nás ale mají v Boží rodině své sourozence, rodiče, babičky, tety, strýčky... a stejně tak i mnozí lidé, které známe z Bible.

Dokážeš říct, v jakém příbuzenském vztahu jsou? Náповědou ti je biblický verš v závorce.

Rebeka a Lában byli _____ (1. Moj. 24,29)

Marta a Lazar byli _____ (Jan 11,1-3)

Kain a Šét byli _____ (1. Moj. 4,25)

Alžběta a Jan Křtitel _____ (Lk 1, 57-60)

Safira a Ananiáš _____ (SK 5,1)

Lot a Abraham _____ (1. Moj. 11,27)

